

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 2212010566
Dátum vydania rozhodnutia: 07.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2212010566.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného S. V. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 7. marca 2019 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Tibora Haáru proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. septembra 2015, sp. zn. 6To/97/2014, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného S. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 10. januára 2014, sp. zn. 2T/182/2012, uznal obvineného S. V. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to ho okresný súd podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. m), písm. h) a 38 ods. 4, 42 ods. 1 Tr. zák. odsúdil k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda 3T/257/2010 zo dňa 26. novembra 2010 vo výroku o treste.

Za druhý skutok obžaloby ho odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. m), písm. h), 38 ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zák., obžalovaného pre výkon týchto trestov zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený V. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením zo 17. septembra 2015, sp. zn. 6To/97/2014 tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Dňa 25. mája 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného S. V., následne 9. júla 2018 podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Tibora Haáru.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tzn. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Argumentoval, že dokazovanie bolo vykonané tendenčne a nekomplexne, nakoľko nebol produkovaný jediný priamy dôkaz, okrem výpovede poškodenej, o jeho vine. Ostatné svedkyne vypovedali iba o tom, čo sa dozvedeli sprostredkovane, rovnako absentuje aj znalecký posudok, ktorý by ho mal usvedčovať.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a po zrušení napadnutých rozhodnutí vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 4. októbra 2018 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že v prípade uplatneného dovolacieho dôvodu je dovolanie určené na nápravu právnych chýb a pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. Doplnil aj, že dokazovanie jednoznačne usvedčilo obvineného zo spáchaného skutku.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 25. februára 2019.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného S. V. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd,

orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený V. v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru (keď nesúhlasí s rozsahom vykonaného dokazovania a so spôsobom jeho hodnotenia), a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol. Z tohto dôvodu najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.